

רע"פ 3355/22 - עלאא סלאמה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3355/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: עלאא סלאמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' לוי, ג' ציגלר ושי' מנדלבוים) בעפ"ג 50840-03-22 מיום 04.04.2022

בשם המבקש: עו"ד מוחמד מג'אדלה

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' לוי, ג' ציגלר ושי' מנדלבוים) בעפ"ג 50840-03-22 מיום 04.04.2022, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופט א' אחטר) בת"פ 64632-08-21 מיום 20.02.2022.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 26.01.2022 הורשע המבקש, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ובעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק. הסכמת הצדדים בהסדר הטיעון הוגבלה לעניין הרשעת המבקש, ועל-כן נקבע כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין הענישה.

3. על פי כתב האישום המתוקן, המבקש החזיק בחצר ביתו, לתקופה שאינה ידועה למשיבה, שני תתי מקלע

מאולתרים שביכולתם לירות כדור או קלע, מחסנית ריקה התואמת לתתי המקלע כאמור ותרמיל בקליבר 9 מ"מ פאראבלום.

ביום 16.08.2021 נערך חיפוש משטרתי בשטח ביתו של המבקש, במסגרתו נמצאו תתי המקלעים - הראשון, בחצר בית המבקש; והשני, בשקית שהוחבאה בבגדי אם המבקש לצד המחסנית והתרמיל. עם שובו של המבקש לביתו, נגלתה לפניו נוכחות השוטרים - אשר באותה עת ניהלו דין ודברים עם אמו.

נוכח קריאות המבקש לאמו בכניסתו לשטח הבית, פעל אחד השוטרים במקום במטרה להרחיקו. או אז, תקף המבקש את השוטר, תוך שהוא גורם לשוטר חבלה בירכו השמאלית בגינה נזקק האחרון לטיפול רפואי.

4. ביום 20.02.2022 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בנסיבות העניין נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין שנים עשר לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל.

5. במסגרת גזר הדין, נתן בית משפט השלום דעתו, בין היתר, לחיסכון בזמן השיפוטי שנוצר עקב הודאתו המוקדמת של המבקש, וכן לתקופת מעצרו הממושכת של המבקש (כחצי שנה). מנגד, הביא בית משפט השלום במניין שיקוליו את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות נשק; את תקיפת השוטר בעת מילוי תפקידו; ואת הפגיעה בערכים חברתיים כגון שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר הציבורי והגנה על חיי אדם.

בשים לב למכלול השיקולים, גזר בית משפט השלום על המבקש חמישה עשר חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, לצד תשעה חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי כספי בסך 500 ש"ח לשוטר שנפגע.

6. המשיבה ערערה על גזר הדין, וביום 04.04.2022 ערעורה התקבל. בפסק דינו עמד בית המשפט המחוזי על טענות המשיבה, ומצא כי מתחם הענישה שנקבע על-ידי הערכאה הדיונית אינו הולם את מכלול נסיבות האירוע ואת "מגמת החמרה" בענישה בגין עבירות נשק, הניכרת מפסיקות בית המשפט העליון בשנים האחרונות.

בתוך כך נקבע, כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין עשרים וארבעה לחמישים חודשי מאסר בפועל - וזאת לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצויים לשוטר שנפגע. על-כן, בית המשפט המחוזי גזר על המבקש עשרים ושמונה חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, והותיר על כנם את יתר רכיבי הענישה.

7. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, בגדרה מעלה המבקש מגוון טענות הנוגעות לחומרת העונש שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי. בתמצית, המבקש טוען כי מדובר בהחמרה קיצונית בעונשו המצדיקה מתן רשות ערעור משיקולי צדק - וזאת חרף העובדה כי הבקשה אינה טומנת בחובה שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית וציבורית החורג מעניינו של המבקש.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה לרשות ערעור על נספחיה, ומבלי שנעלמה מעיניי הודעת המבקש מיום 19.05.2022 - באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

9. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2750/22 ליוולקן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.05.2022); ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר

חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 3260/22 אלאערג' נ' הרשות לאכיפה במקרקעין, פסקה 8 (16.05.2022).

10. הבקשה דנא אינה חורגת מעניינו הפרטני של המבקש - כפי שאף הודה מפורשות המבקש (סעיף 12 לבקשה). נוכח זאת, ובהינתן שבנסיבות המקרה לא מתקיים חשש לעיוות דין או אי צדק המצדיקים מתן רשות ערעור, די בכך כדי להורות על דחיית הבקשה.

11. כך, ליבת הבקשה בטענות על חומרת עונש המאסר שהוטל על המבקש, אשר אין בה בגפה כדי להקים עילה למתן רשות ערעור - אלא במקרים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 6351/08 טורנהיים נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.12.2008)).

ודוק, לא מצאתי בעונשו של המבקש משום חריגה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות - וזאת בשים לב ל"מגמת ההחמרה" במדיניות הענישה ביחס לעבירות נשק, לעובדה כי העונש שנגזר על המבקש מצוי בתוך מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט השלום ולחומרה הטמונה בעבירות כאמור, המקבלת משנה תוקף בעת הנוכחית.

12. על יסוד האמור, הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשפ"ב (26.5.2022).

שׁוֹפֵט